

همشهری

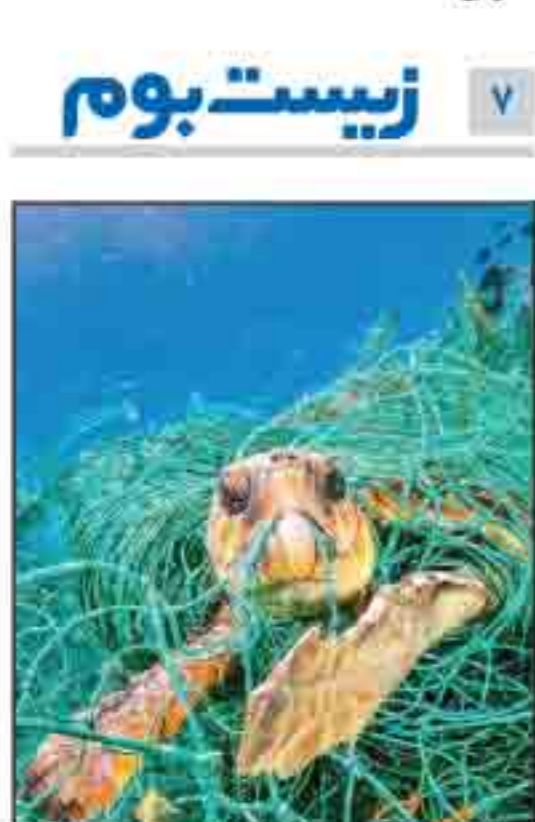
HAMSHAHRI | ISSN 1735-6386 | Vol.27 | No.7663 | WED | MAY.15 | 2019 | تهران (۴ صفحه رانها) و البرز: ۲۰۰۰ تومان | استان ها (۸ صفحه رانها) و کشور: ۱۰۰۰ تومان | شماره ۷۶۶۳ | ۱۶ صفحه | ۲۵ اردیبهشت ۱۳۹۸ | ۹ رمضان ۱۴۴۰ | سال بیست و هفتم | شماره ۷۶۶۳

بیدل، کاظمی، سبک هندی
گپ و گفتی با محمد کاظم کاظمی به مناسبت انتشار گزیده رباعیات بیدل

زیست بوم

اقتصاد

گره گشایی از داستان کاغذ وزیر فرهنگ: میزان کاغذ روزنامه ای ترخیص شده در ششماه منتهی به شهر یور ۹۷ حدود دویز بر مبنای است که در ۸ ماه پس از آن ترخیص شده است

پیاده روها به مردم باز می گردند

شهردار تهران: برخی نقاط شهر در زمینه سد معبر وضعیت مطلوبی ندارند

همه شهر ایران بدو زنده اند

- محمدعلی سجادی دلایل اقتباس از «شاهنامه» را می گوید
- علیرضا قزوه از مطلوبیت زبان فارسی در خارج از کشور می گوید
- فریدون جندی: فردوسی از ما دور نیست، ما از فردوسی دور شده ایم
- میرجلال الدین کزازی: شاهنامه شاهکاری که دامنه کار کردن آن بسیار فزون تر از هر اثر ادبی دیگر است
- علی اصغر شعر دوست: زبان فارسی در خارج و داخل کشور متولی ندارد
- امیر کاووس بالازاده: واژه سازی های فرهنگستان حاصلی جز بودجه سوزی ندارد
- چرا سینمای ایران کمتر سراغ شاهنامه رفته است؟

پاسخ چین به آمریکا: می جنگیم

افزایش تعرفه ۵ هزار قلم کالای ساخت آمریکا از سوی چین، رویارویی تجاری دوطرفه را وارد مرحله تازه ای کرده است

نه ما دنبال جنگ هستیم، نه آنها

این برخورد، برخورد اراده هاست و اراده ما قوی تر است، چون علاوه بر اراده خود، توکل به خدا را هم داریم

عبدالله خامنه ای

اهداء خون سالم
اهداء زندگی

نگاه
سید محمد مرندي: استاد دانشگاه تهران

دیدگاه
نعمت الله فاضلی: جامعه شناس

یادداشت
محسن بهرامی ارض اقدس: معاون وزارت بازرگانی سابق

آگهی مزایده ۹۸/۳
فروش املاک و مستغلات
شهرداری تهران

آژانس های مسافرتی، هتل ها و شرکت های فعال در زمینه گردشگری
قصران گشت
۸۸۶۹۷۰۸۰

تحریم و ترامپ: راه حل چیست؟

طرح هر گونه مذاکره از سوی آمریکا و دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا در شرایط کنونی به نفع آمریکا نیست. ایالات متحده از اردیبهشت ماه سال گذشته با خروج از برجام تحریم هایش را بازگرداند و اگر با دیگر تن به مذاکرات دهیم، آن را از موضع ضعف پذیرفته ایم و در نتیجه باید پیامدهای تلخ و ناگوارش را نیز بپذیریم و امتیازهای زیادی تسلیم آنان کنیم.

در این باره طرح ۷ نکته ضروری است:

- اول اینکه این ایران نبود که میز مذاکرات را ترک کرد بلکه آمریکایی ها بودند. خروج آمریکا از توافق هسته ای کلیت برجام را با وجود قدرت دیگر حاضر در این توافق از بین برد. هر گونه مذاکره جدید باید مشروط به بازگشت آنها به برجام باشد. اگر ایران نقطه شروع جدیدی برای مذاکرات بپذیرد، نفع حداکثری ایالات متحده و حداقلی ایران را در پی خواهد داشت. بنابراین به نظر می رسد حتی صحبت از مذاکره با آمریکا در این مقطع برای کشور خسارت بار است.
- وزارت امور خارجه آمریکا پایان اردیبهشت ماه سال گذشته ۱۲ شرط برای مذاکره با ایران و رسیدن به توافق گذاشت. محتویات شرایط به گونه ای هستند که مذاکره در هیچ موضوع جدیدی برای ایران شدنی نیستند. مذاکره مجدد یعنی ما در شرایط بسیار بدتری از برجام باید مقابل آمریکا بنشینیم. اگر الان مذاکره کنیم یعنی پذیرفته ایم یکی باج گیری کند و ایران نیز به او باج بدهد.
- برخی در مقایسه شرایط امروز با تحریم های سال ۹۰ و ۹۱ به دنبال مشابهت سازی یک مذاکره جدید هستند. باید توجه کنیم که در آن سال ها ما ابتدا مذاکره با آمریکا را نمی پذیرفتیم. چون یک پیش شرط داشتیم و آن به رسمیت شناختن غنی سازی بود. از طرفی آمریکا با ما متوجه شده بودند که به رغم شرایط تحریمی به نتیجه نمی رسند. مبنی بر همین شرایط پارک اوپاما، رئیس جمهور سابق آمریکا به رهبر انقلاب ایران پیام داد که ما غنی سازی را قبول داریم. در این شرایط بود که ما پذیرفتیم مذاکراتی را شروع کنیم. بنابراین آنها امتیاز دادند تا ایران پای میز مذاکرات نشست. هم اکنون شرایط کاملاً برعکس شده است. گویی ما از گرفته ایم؛ می گویند گذشته را دور بپوشیم و با ما مذاکره کنید؛ این نهایت ضعف است. این یعنی داریم استقلال و ثبات آینده کشور را به خطر می اندازیم.
- چرا ترامپ متفاوت از اوپاما به تأثیر تحریم ها می نگرد؟ ترامپ به خاطر سیگنال هایی که ما به خارج از کشور دادیم حس می کند می تواند از روش تحریمی دوره آقای اوپاما استفاده مجدد کند و امتیاز بیشتری بگیرد. متأسفانه در دوران آقای اوپاما عده ای در داخل کشور گفتند ما در آستانه جنگ هستیم، عده ای هم می گفتند اقتصاد ما در حال فروپاشی است و نمی توانیم ادامه در ادامه دهیم. ترامپ منتقد جدی پذیرفتن حق غنی سازی صفحه ۲ اورانیوم از طرف اوپاما بود. او معتقد است فشارها باید ادامه می یافت تا ایران به زانو در بیاید.

روزهای مدارا

این روزها خبرهای جسته گریخته ای در باره مواجهه با برخی از شهروندان در زمینه حجاب و نحوه حضور زنان در حوزه های عمومی مطرح شده است. به طور مشخص می توان به دستور دادستانی اصفهان برای برخورد با زنان دوچرخه سوار اشاره کرد و یا مواجهه ای مشابه در فضای دانشگاه تهران که اخیراً باعث اعتراض دانشجویان و استادان آنها در برابر این خط مشی شده است. پرسشی که در این موقعیت خاص در برابر نیروهای قضایی و پلیس وجود دارد، این است که آیا این نیروها موقعیت دشوار اقتصادی و سیاسی را که جامعه با آن درگیر است، هنگام مواجهه با شهروندان در نظر می گیرند یا خیر؟ آیا حاکمیت در اتخاذ سیاست ها و تصمیماتش توجهی به واقعیت های روشن اجتماعی و نوع مواجهه با شهروندان دارد یا خیر؟ این نحوه مواجهه با مقوله زن و موضوعات اجتماعی و فرهنگی بر پایه کدام سازوکاری شکل گرفته است؟ پرسش از نادیده گرفتن واقعیت ها است؛ اینکه شهروندان انتظار بسیار ساده ای دارند؛ آنها می خواهند اگر حاکمیت نمی تواند مرهمی روی زخم ها، دردها، رنج ها، محدودیت ها و محرومیت هایشان بگذارد، حداقل چرا نمک روی این زخم ها می باشد؟ آیا نیروهای پلیس و قضایی فقط ملاحظه قواعد خاص را می کنند و فارغ از اینکه جامعه در چه موقعیتی قرار دارد، خود را متعهد به اجرای این قواعد می دانند؟ یا اینکه پشت صحنه سیاست، مسائل دیگری وجود دارد که شهروندان از آن آگاه نیستند؟ اگر مسائل دیگری هست، چرا در حوزه عمومی بیان نمی شود تا همگان بدانند که براساس کدام مصلحت و واقعیت، چنین مواجهاتی با برخی شهروندان انجام می شود؟ آیا از نگاه قضایی و پلیسی می توان با چنین زبان و گفتمانی، نظام اجتماعی را اقتدار بخشید؟ آیا کسانی که تصمیمات اینچنینی اتخاذ می کنند، محاسبه ای برای هزینه های این نوع سیاست ها برای تولید قدرت را در نظر می گیرند؟ پرسش این است که اگر چه حاکمیت حق دارد برای ایجاد قدرت و نظم نمادین خط مشی هایی را اتخاذ کند، اما آیا تولید قدرت نباید از کارایی و بهره روری برخوردار باشد؟ سود و زیان این نوع خط مشی ها را چگونه محاسبه می کنند؟

از دیدگاه من محقق اجتماعی که سه بار هم ارزش های اخلاقی و هم سامان اجتماعی اهمیت دارد، این پرسش وجود دارد که آیا از محققان اجتماعی برای اتخاذ چنین خط مشی ها و مواجهات، مشورت و کمک می گیرند یا خیر؟ آیا قرار نیست که برای ادامه در مدیریت جامعه به شیوه ای عالمانه و بر پایه واقعیت ها صفحه ۲ تصمیم گیری کرد؟ اینها و پرسش های دیگر سال هاست که در برابر ذهن جامعه قرار دارد.

تفکیک برای تأسیس

در اردیبهشت ۹۶ در یکی از بی سابقه ترین انتخابات از حیث تعداد رأی دهندگان (بیش از ۴۰ میلیون) دکتر حسن روحانی رئیس دولت یازدهم با اکثریت بیشتر مردم (افزایش آرا از ۱۸/۶ میلیون به ۲۳/۶ میلیون) به عنوان دوازدهمین رئیس جمهور انتخاب شد. و آن دسته از کارشناسان که رأی آوری ایشان در دوره اول (انتخابات ۹۲) را متأثر از شعارهای تبلیغاتی هنگامه انتخابات و نه از سر شناخت و آگاهی مردم ارزیابی می کردند، افزایش اقبال عمومی و اعتماد مردم در دوره دوم را قطعاً حاصل عملکرد دولت تدبیر و امید به ویژه در حوزه سیاست خارجی، تنش زدایی در عرصه بین الملل و موفقیت ها و دستاوردهای ارزشمند اقتصادی طی ۴ سال ریاست جمهوری ایشان مخصوصاً در تثبیت تقریبی ارزش پول ملی، کاهش چشمگیری تورم (از حدود ۵۰ درصد به کمتر از ۱۰ درصد)، بهبود رشد اقتصادی (از منفی ۶/۸ درصد به مثبت ۱/۵ درصد در سال ۹۵ که رکورد رشد اقتصادی بعد از انقلاب است) رشد اشتغال، افزایش سرمایه گذاری و نرخ پس انداز، آرامش در بازار کالا و خدمات، تکمیل پروژه های پر تعداد نیمه تمام، تقویت بخش خصوصی و استفاده از نظرات و پیشنهادها کارشناسان غیر دولتی و تشکل های صنفی، ارتباط تنگاتنگ با اتاق های بازرگانی، اتاق اصناف و اتاق تعاون که همگی افزایش سرمایه اجتماعی دولت را به دنبال داشت. در دوازدهمین انتخابات ریاست جمهوری به رغم شرایط ویژه ایام انتخابات، از هیچ کس پذیرفته نیست که این اقبال باز هم به حساب عدم شناخت مردم گذاشته شود.

ایشان در ماه های پایانی دولت اول خود پس از ۴ سال تجربه اداره دولت به این جمع بندی رسید که اهداف پیش بینی شده از ادغام وزارتخانه ها در دولت سابق نه تنها محقق نشده بلکه در مواردی برخلاف اهداف اولیه از جمله کوچک سازی دولت، بهبود فرآیندهای اجرایی، کاهش هزینه تسهیل در انجام درخواست های مردم و... مشکلات نسبت به قبل بیشتر نیز شده است. تجمع وزارتخانه ها و تبدیل آن به آبروزار تخانه های جدید باعث سنگینی بیش از توان مدیران ارشد وزارتخانه های نوپا، موازی کاری، تأخیر در تصمیم سازی ها و تصمیم گیری، تضاد منافع بخشی مدیران میانی، تقویت دیدگاه های بخشی متأثر از وزیر (مثلاً در یک دوره در حاشیه رفتن صنعت و معدن و در دور دیگر به حاشیه رفتن تجارت و بازرگانی با توجه به رویکرد وزرای وقت) و مشکلات ادامه در متعدد ساختاری و اجرایی دیگر شده است بنابراین صفحه ۱۳ لایحه تفکیک و کوچک سازی برخی از این وزارتخانه ها را در جهت اصلاح ساختار اجرایی کشور به مجلس شورای اسلامی تقدیم کرد.

تلفن تماس با سازمان آگهی های روزنامه همشهری در سال ۱۳۹۸
agahi@hamshahri.org - ۸۴۳۲۱۷۰۰ - ۲۳۰۲۳۷۰۰

